

Social inkludering – dialogseminarium

Tisdagen den 15 juni 2010

2010 är det Europeiskt år för fattigdomsbekämpning. Enligt EU:s definition riskerar en person att hamna i fattigdom om den har en inkomst som är lägre än 60 procent av landets medianinkomst. Stockholmsregionens Europakommitté med samarbetspartners bjöd in till en dag att utbyta tankar och idéer utifrån goda exempel från Stockholm- Mälardalenregionen inom social inkludering.

Louise Bratt Carle, koordinator från **Stockholmregionens Europakommitté**, inledde dagen tillsammans med **Ulla Johansson**, integrationsstrateg från **Solna stad**. Seminariet delades in i fem etapper, var och en med ett antal kortare presentationer från inbjudna talare och aktörer inom området social inkludering i Stockholm-Mälardalenregionen. Varje föreläsningsetapp avslutades med en frågestund och diskussion mellan talare och publik.

Evert Kroes, regionplanerare Social utveckling, från **Regionplanekontoret** inledde den första etappen av föreläsningar och diskussioner med att prata om *RUFS 2010*, regional utvecklingsplan för Stockholmregionen. RUFS vision är att Stockholm ska bli en av Europas mest attraktiva storstadsregioner. Det ska ske genom satsningar på en god livsmiljö och att regionen ska vara öppen och tillgänglig. Kroes pratade om regionens framtid och de utmaningar som regionen står inför.

– Vi kommer behöva göra insatser inom miljö och hälsa i samspel med en växande befolkning. Vi behöver bygga ikapp allteftersom regionen växer. En annan utmaning handlar om att skapa en ”öppen” region. OECD trycker i en rapport på regionens svårigheter med att uppnå en lyckad integration på arbetsmarknaden. Ingenstans i Europa har vi så välutbildade taxichaufförer. Utanförskapet är starkt.

För att möta utmaningarna har Regionplanekontoret identifierat ett antal åtaganden. Det handlar om att genom den fysiska miljön skapa mötesplatser för att bryta ner sociala barriärer och skapa kontakt och livskvalitet i vardagen för människor. Det handlar också om att samverka på strategisk nivå för att förnya och bredda integrationspolitiken.

Christina Grönberg, projektledare från **Europaforum** i Stockholms stad, berättade om projekten NLAO och Housing First. *EUROCITIES-NLAO* går ut på att undersöka hur EU:s politik inom området Active Inclusion fungerar i praktiken. Närmare undersöks inkludering i relation till boende, arbetsmarknad och sysselsättning. Hur påverkar faktorerna varandra och hur kan man arbeta mer sektorsöverskridande för att människor inte ska bli utslagna? Projektet *Housing First* drivs av Stockholms stad och arbetar för att hjälpa hemlösa att få ett eget boende utan att först tvingas ge upp sitt drogberoende. Modellen som har sitt ursprung i ett projekt i New York har visat sig framgångsrik och backas upp av internationell forskning på området.

Europaforum ingår i Social- och arbetsmarknadsförvaltningen i Stockholm stad och är sedan mars 2009 med i *EUROCITIES*. Staden driver projektet Network of Local Authority Observatories on Active Inclusion (*EUROCITIES-NLAO*). *EUROCITIES* är ett nätverk för storstäder i Europa och arbetar för att tillvarata storstädernas intressen och föra upp dem på den EU-politiska agendan.

INTERREG IVC

Innovation
People
for Societal Change

STOCKHOLMS
REGIONENS
EUROPA
KOMMITTÉ

Alexander Jelinski, näringslivssamordnare, från **Solna stad** berättade om Solnamodellen, Solna stads metod för att bryta utanförskap relaterat till sysselsättning. Målet är att snabbt få ut arbetsökande Solnabor i arbete eller utbildning. Modellen som fungerat framgångsrikt under 10 år bygger på fyra kärnaktiviteter; 1) Kommunikation/coaching, 2) Kontakt med företag, 3) Anpassade utbildningsinsatser för den arbetsökande och 4) Matchning för att hjälpa arbetsplatser och arbetsökande att hitta varandra. Aktiviteterna drivs av Arbetsmarknadsavdelningen och har en success rate på 70%.

I **debatten** som följde de tre talarnas presentationer togs flera frågor upp. Hur kommer det sig att kunskaper från lyckade projekt inte förs vidare? Ligger problemet hos dem som ska föra ut informationen eller hos dem som skulle behöva få tag i den? Inriktar vi oss för mycket på att projekten måste vara *nya, innovativa* eller *europiska*? Kanske kan vi lika väl eller bättre jobba med modeller som utarbetats för 20 år sedan? Kanske finns det en poäng med att titta på våra närmsta nordiska grannar lite mer i stället för att låta blicken segla iväg för långt. Förutsättningarna för en lyckad överföring av metoder och resultat är mer *säkra* då omgivande faktorer i många fall är snarlika. Ett annat problem som drabbar spridningen av resultat är det faktum att projekt drivs utanför ordinarie verksamhet och därför lätt prioriteras ned av myndigheter.

Panel och publik verkade samrådiga om att *någonting behövs för att säkra kunskapsöverföringen mellan länder och olika aktörer*. (Författaren föreslår ett samordningsorgan på nationell nivå för kunskapsöverföring mellan olika typer av projekt inom det sociala området, i praktiken en webbaserad sökmotor kompletterad med möjlighet till personlig rådgivning och guidning.) **ESF-rådet** kontrade diskussionen med att berätta att ESF-rådet jobbar med att råda bot på det som tidigare benämnts i diskussionen som problemet med att i varje nytt projekt "uppfinna hjulet på nytt om och om igen". ESF-rådet går igenom de projekt som drivs med ESF-medel och kategoriserar dem efter teman. Syftet är att vaska fram de väsentliga frågor som det arbetas med runt om i landet och sedan kommunicera dessa till den politiska nivån.

Eleni Wigsén, samordnare för **PEOPLE-projekten Cibus5** och **Home04**, som egentligen skulle berättat om projekten, hade fått förhinder. I stället var det *Taisa Ranchberg från Jobbtorg Stockholm* som drog presentationen. Taisa pratade om människor som hamnar i mycket svårt utsatta sociala situationer. Idag stänger näringslivet dörren till människor i utsatthet och de slussas fram och tillbaka mellan myndigheter. Arbetsförmedlingen i samarbete med Stockholms stad medverkar i People-projekten Cibus 5 och Home 4 för att hitta fungerande metoder för att arbeta med frågorna. I projektet *Cibus 5* är de sociala företagen en väg ut för människor i utsatthet. I Stockholm finns väldigt få sociala företag. Det är viktigt att fler aktörer vill etablera sig på den här marknaden. Samarbete i projektet sker bland annat med Spanien och Storbritannien där sociala företag är ett mer etablerat koncept. Projektet *Home04* handlar om att hjälpa människor som hamnat i en moment 22-situation, utan boende och utan arbete. Hur kan man arbeta för att hjälpa dem att bryta den negativa spiralen och hjälpa dem till ett bättre fungerande liv?

Kristina Lindqvist från **Södertälje kommun** berättade om PEOPLE-projektet **Diversia**. Diversia drivs av Womens Institute of Seville i Spanien. Projektet löper mellan januari 2010 och juni 2011 och är ett interregionalt samarbete med bland annat Södertälje, spanska Andalusien och polska Malopolska som samarbetspartners. Projektet tar sin utgångspunkt i att samhället har förändrats på ett sådant

Innovation
People
for Societal Change

sätt att förutsättningarna för människor att leva och prioritera i sina liv också ser helt annorlunda ut. Projektets högre ambition är att både män också kvinnor ska ha möjligheten att kombinera yrkesliv med familjeliv och inte tvingas välja det ena eller det andra. Diversia har fyra delmål som består i att studera förändringarna i samhället utifrån ett genderperspektiv, stödja kvinnors deltagande i arbetslivet, ta fram förslag på åtgärder och att stödja den offentliga sektorn att införa resurser och tjänster till förmån för ökad jämställdhet.

Aram Afsahi, projektledare för projekt **Gottsunda Factory**. Projektet, som drivs inom ramen för Europeiska socialfondsprogrammet, består i praktiken av att fem parter som har gått samman för att hjälpa arbetslösa ut i arbete. Lokala företag tillsammans med statlig, kommunal och ideell verksamhet samarbetar under ett och samma tak på plats i Gottsunda. I projekten är det företagen som är ägare och genom deras engagemang och de fem parternas förmåga att samarbeta så har resultaten överträffat alla förväntningar. Ledningstiden för människor från bidragsberoende till arbete är markant mindre än i konventionella program och kostnadsbesparingen har inte låtit vänta på sig. Målet för projektet just nu är att Gottsunda Factory ska bli en bestående verksamhet. Samarbetet går under namnet IPOP som syftar till ett ideellt, privat, offentligt partnerskap. Kanske kommer IPOP-verksamhet att bli det nya sättet att arbeta med sociala inkluderingsfrågor i framtiden.

Marianne Öberg-Håkansson från **ESF-rådet** pratade om sociala innovationer. På ESF-rådet tolkade begreppet *social innovation* som en innovation med ett socialt syfte till exempel gällande arbetsliv, hälsa eller utbildning. Konkreta förslag på vad det kan vara är barnbidrag, studiemedel, permobil, mikrolån, boenderåd och IPOP. Marianne eftersökte en social innovation som skulle innebära en stadigvarande arbetsmarknad för människor som inte klarar av att arbeta fullt ut. Hon berättade att flera projekt drivs med anledning av Europeiska fattigdomsåret. Projekten handlar om att mobilisera stöd för ideella organisationer verksamma inom den sociala sektorn och att arbeta för att ge behövande människor en röst i samhället.

I den efterföljande diskussionen fokuserades det mycket kring IPOP. Det sades att det var en metod som faktiskt fungerade och hade en enorm potential för att minska kostnader i samband med arbetslöshet och arbetsmarknadsinsatser. Aram svarade på frågor från publiken om hur han hade fått företagen att gå in och driva projekten. Att medverka som projektägare har gett ett mervärde för företagen.

Birgitta Berg, internationell koordinator i **Eskilstuna kommun** berättade om det europeiska nätverket **Eurotowns**. Eurotowns har ett tjugotal medelstora europeiska städer som medlemmar och precis som EUROCITIES arbetar nätverket för att tillvarata medlemmarnas intressen och föra upp dem på den politiska agendan inom EU. Eurotowns ska också bidra till ett kunskapsutbyte mellan medlemmarna och hjälpa dem med att få tillgång till EU-finansiering. Eskilstuna kommun är medlem sedan 1997 tillsammans med bland annat Girona i Spanien, Reggio Emilia i Italien och Jyväskylä i Finland. Ämnen som prioriteras i projektet är livslångt lärande, miljö och infrastruktur. Birgitta berättade också om Eskilstuna kommuns arbete med social inkludering och poängterade att kommunen tagit emot väldigt mycket invandrare de senaste åren med de sociala integrationsproblem som det har medfört. Hur väl arbetet med integrationen har gått skiljer sig mycket åt mellan olika invandrargrupper. Största invandrargruppen i Eskilstuna är idag finländare och kommunen är i praktiken tvåspråkig med finska som andra språk efter svenskan.

INTERREG IVC

Innovation
People
for Societal Change

Elisabeth Linderstad chef för **KRAMI** i Stockholm berättade om verksamheten på dagens seminarium. I KRAMI samarbetar socialtjänst, kriminalvård och arbetsförmedling under ett och samma tak mot ett gemensamt mål. De som kommer till KRAMI ska *finna, få och behålla ett arbete*. Målgruppens bakgrund är endera att de avtjänat fängelsestraff eller av annan socialmedicinsk problemkaraktär. Verksamheten bygger på en humanistisk människosyn och den enskildes val att delta. Det finns tre viktiga områden att ta itu med för dem som kommer till KRAMI för att minska risken för utslagning. Det handlar om att finna ett arbete, få ordning på sin fritid och få kontroll på eventuella drogberoenden.

KRAMI i Stockholm har varit en väl fungerande verksamhet under 18 år och det finns en tydlig pedagogik som genomsyrar hela verksamheten där ett av verktygen går ut på att spegla deltagarna. Det är särskilt viktigt för att bidra till en utveckling hos individerna där de kan lära sig om sig själva och förstå skillnader och inverkan faktorer vad gäller till exempel deras egna föresatser och därefter agerande. Den nya kunskapen är av största vikt för en möjlig återanpassning till samhället där det finns vissa strukturer som alla individer måste anpassa sig till för att kunna delta på ett aktivt sätt. Det utgör en extra stor utmaning för dem som levt länge utanför samhället. KRAMI skiljer sig också från andra verksamheter genom verksamhetens tredje mål vilket är att deltagarna inte bara ska finna och få ett arbete utan också behålla det. Deltagarna är välkomna tillbaka till KRAMI om de skulle misslyckas någonstans på vägen till ett anpassat och självständigt liv.

På **Jobbtorg Stockholm** är målet *Arbete i stället för bidrag*. **Taisa Ranchber** berättade att det finns fem Jobbtorg i Stockholm. Verksamheten syftar till att få människor ut i arbete i stället för att vara arbetslösa eller med olika typer av statliga ersättningar. De som kommer till Jobbtorg har först gått genom Socialtjänsten. De kommer till Jobbtorg Stockholm och får där gå igenom verksamhetens fyra aktiviteter. Först är det ett informationsmöte där *aspiranten* (individ) möter en coach. Inom fem dagar upprättas en jobbplan och efter ytterligare 30 dagar så är det uppföljning. 90 dagar senare sker en utvärdering av jobbplanen och hur aspiranten gått till väga och lyckats i sina förehavanden. På Jobbtorg Stockholm finns coacher för att stötta och motivera aspiranterna, matchare som har kontakt med näringslivet och studie- och yrkesvägledare som ger råd och vägledning. Verksamheten har drivits under tre år och har varje år lyckats med att få över 40 % av aspiranterna ut i jobb. Taisa tror att framgångsfaktorerna främst är en blandning av fokus på aspirantens styrkor, coaching och en mycket engagerad personal.

I **diskussionen** som följde efter de tre presentationerna debatterades vilka faktorer som ger framgångsrik verksamhet. Än en gång betonas hur viktigt det är med en hängiven personalstyrka. Taisa menar att det är viktigt att inte glömma bort att satsa på personalen och se att de har det bra och trivs för att de ska orka hålla ångan och entusiasmen uppe. Andra frågor som diskuterades handlade om CSR (Corporate Social Responsibility) och att konsumenterna i dag också eftersöker ett socialt ansvarstagande hos företagen. Upphandlingsregler kan sätta krokben för vissa typer av projekt. En deltagare reflekterade över hur man kan uppnå en positiv stämning genom de ordval man gör. Det är viktigt att tänka på hur man formulerar sig och talar när man arbetar med människor i svårighet för att verka stöttande för individen, så att den ska få ny tro och kraft till att klara sig själv.

Nordens Valfärdscenter representerades av **Helena Lagercrantz**, informationsansvarig. Helena berättade att centret kommit till på initiativ från de fyra nordiska hälsoministrarna och är idag en

Innovation
People
for Societal Change

institution under Nordiska ministerrådet. Centret vill bidra till ett ökat kunskaps- och erfarenhetsutbyte mellan de nordiska länderna. Poängen med att ha ett nordiskt samarbete inom området välfärd och sociala frågor grundar sig på den likhet i samhällsstruktur och välfärdsmodell som återfinns i alla de nordiska länderna. De nordiska länderna står inför likartade framtida utmaningar såsom en åldrande befolkning och behov av arbetskraftsinvandring. Genom att ta del av varandras goda exempel kan man uppnå stora resursbesparingar. Centret arbetar med frågor som rör döv- och blindhet, alkohol- och drogfrågor samt social service. Centret anordnar konferenser och driver projekt.

Kate Sevón guidade oss i **Internationella Programkontorets (IPK)** verksamhet. IPK som är en statlig myndighet har till uppdrag är att främja olika typer av utbildningar och även kompetensutveckling. Myndigheten arbetar med att handlägga program inom utbildningssidan. Det finns program med anknytning till SIDA och nordiskt utbyte men det största programmet är EU:s program för lärande det så kallade Livslångt lärande programmet (LLP). I LLP ingår flera olika delprogram som alla syftar till att främja utbyte inom utbildning eller verksamheter som kan relateras till utbildning eller kompetensutveckling. Social inkludering är en viktig dimension inom programmet. I Europa finns idag 80 miljoner fattiga och ungefär lika många vuxna som har stora brister i sina läs- och skrivkunskaper. Forskning visar att genom att bidra till ett ökat lärande för alla åldrar minskar utanförskapet som uppstår för dem som saknar grundläggande kunskaper för ett aktivt och medvetet samhällsdeltagande. Kate påpekade att synen på lärande är på väg att förändras. I takt med att samhället förändras och människor kan komma att vidareutbilda flera gånger under livet så kommer uppfattningen om lärandeperioden att förändras. Då det tidigare handlat om något som hörde uppväxttiden till blir det nu fråga om ett mer utdraget lärande som följer i perioder under hela livet.

Under 2010 har EU-kommissionen initierat ett antal *tematiska nätverk* inom utbildningsområdet. IPK ingår i fyra av dem, till exempel nätverket **Inclusion**. I Inclusion ingår 13 myndigheter som arbetar med LLP. Syftet med nätverket är att öka deltagandet i LLP från grupper som idag är underrepresenterade eller på annat sätt missgynnade. Nätverket kommer bland annat att arrangera konferenser och seminarier för att bjuda in till ökat samarbete och diskussion mellan olika aktörer kring inkluderingsfrågor. <http://www.programkontoret.se/sv/aktuellt/tematiska-natverk/>

Ung och aktiv i Europa är ett program som syftar till att stödja och främja ungdomsverksamhet och utbyte mellan ungdomar och personer som arbetar med ungdomar eller ungdomsverksamhet på ett eller annat sätt. **Ellen Gosdoun** från **Ungdomsstyrelsen** påpekade att Ung och aktiv, till skillnad från LLP, fokuserar på det informella lärandet. För Ungdomsstyrelsen är inkluderandeaspekten viktig och projekt prioriteras högre om de riktar sig till ungdomar med begränsade möjligheter och för att främja ett aktivt deltagande i samhället. De grupper man gärna vänder sig till kan vara ungdomar med olika typer av funktionsnedsättningar, en mindre ideal uppväxt eller med svårigheter att komma ut i arbete. De flesta projekt inom Ung och aktiv vänder sig till unga mellan 18 och 30 men en del program är öppna också för unga från 12 år. Det finns också program som vänder sig till vuxna och saknar åldersgräns. Inom programmets ramar finns det möjlighet att göra praktik (Europeisk volontärtjänst, EVS) för den enskilde, genomföra studiebesök för pedagogisk personal eller olika typer av ungdomsprojekt och utbyten för ungdomsgrupper.

Anusha Caroline Andersson berättade om **PEOPLE-projektet Shareit**. Mötesplats Hornstull driver projektet som vill bidra till social inkludering, skapa social förändring och ge verktyg till ungdomar att hantera det mediebrus som de utsätts för dagligen. Projektets metod för att uppnå målsättningarna har varit att genomföra workshops med elever från olika skolor i Stockholmsområdet. Ungdomarna som engagerats i projektet har sedan fått tillgång till teknisk inspelningsutrustning och ett uppdrag om att intervjua någon och sedan klippa ihop intervju tillsammans med ljud och bilder till en film. Projektet har bland annat inneburit att unga fått i uppdrag att intervjua äldre och har på så sätt bidragit till ett kontaktskapande över generationsgränserna. Anusha visade filmen Ingrid som ingår i projektet.

Johan Lunner, chefredaktör för från **Taltidningen** på Västmanlands Kommuner och Landsting berättade om den förstudie han själv bedrivit med stöd från Europeiska socialfonden. Studien fokuserar på att undersöka hur arbetsgivare tänker kring att anställa personer med funktionshinder. Utifrån den förberedande studien var sedan idén att bygga vidare kring frågan genom att driva ett fullskaligt projekt med fokus på att minska de trösklar som i dag drabbar människor med funktionshinder som vill ta sig in på arbetsmarknaden. Johan Lunner kom fram till att de flesta arbetsgivare själva säger sig vara öppna för att anställa funktionshindrade men de tror att den övriga personalen inte har för vana att umgås med människor med funktionshinder. Johans slutsats är att det finns en utbredd okunskap kring människor med funktionshinder och på vilka sätt det kan påverka deras arbetsförmåga. Johan tar också upp i sin presentation att människor med funktionshinder har erfarenheter och kunskaper som människor utan funktionshinder saknar. Det är viktigt att lyfta fram vilken resurs människor med funktionshinder kan innebära för en arbetsplats i stället för att bara fokusera på deras begränsningar. Utbildning kan vara en del av svaret för att få bukt med den här okunskapen och det ofrivilliga utanförskap som det innebär för de människor som drabbas. För att läsa slutrapporten till Johan Lunnars förprojekt se webben på sidan www.vkl.se/filarkiv/vkl/pdf/projekt/slutrapport.pdf.

EURoma 2007-2013 är ett projekt som fokuserar på romer och deras sociala situation och utsatthet i ett antal länder i Europa. I Europa finns 12 miljoner romer och i Sverige ca 150 000. I Sverige räknas också romerna till en av de fem nationella minoriteterna. I Europa lyfts romers situation ofta fram som mer annorlunda än situationen för andra invandrare medan vi här fortfarande är ovana vid sådan särklassificering. **Katarina Gürsoy**, utvecklingsledare på **enheten för minoritetsfrågor** (Länsstyrelsen i Stockholms län), menar att det är en öppen diskussion om det här i dag och att det till stor del handlar om huruvida romerna själva vill bli sedda och behandlade annorlunda än andra invandragrupper/minoriteter. Romers sociala utsatthet är ett faktum om man tittar på faktorer som hälsa, utbildning, delaktighet på arbetsmarknaden och levnadsstandard. Romerna lever också med en historisk diskriminering som hållit i sig under sekler. EURoma är ett projekt med spansk lead partner och där Bulgarien, Italien, Finland och Grekland ingår. För mer information om projektet se www.euroma.es. Katarina avslutade sin presentation med att säga att det i Staffanstorp bedrivits ett lyckat empowerment-projekt med romska kvinnor.

Pierre Schellekens, chef för **EU-kommissionens representation i Sverige**, var dagens sista inbjudna föreläsare och temat för hans presentation var *Arbete med social sammanhållning på EU-nivå*. EU:s representationskontor runt om i medlemsstaterna fungerar lite som ambassader och kanaler mellan

INTERREG IVC

Innovation
People
for Societal Change

STOCKHOLMS
REGIONENS
EUROPA
KOMMITTÉ

SOLNA STAD

medlemmarna och den politiska makten i Bryssel. Pierre pratade om **Europa 2020** som är jämförbart med Lissabonstrategin. Anledningen till varför Lissabonstrategin inte blev mer framgångsrik än vad den blivit är på grund av att den inte är bindande och för att medlemsstaterna inte valt att leva upp till sina åtaganden. Pierre påpekar att inte heller Europa 2020 är bindande för medlemsstaterna men vägledande och det är sedan upp till länderna själva att stå för implementeringen. Europa 2020 följer i kölvattnet efter den ekonomiska krisen och är ett slags krispaket för hur man ska klara de närmsta åren men också framtida utmaningar. Pierre tror att Europa 2020 kan röna större genomslagskraft än Lissabonstrategin då folket och politiker runt om i Europa idag har ett krismedvetande vilket skapar motivation för åtgärdande och förebyggande insatser.

Den ekonomiska krisen har drabbat Europa i tre steg. Först kom krisen till den finansiella sektorn, sedan slog den på produktionen och därefter gjorde den sig till känna på arbetsmarknaden med en kraftigt ökad arbetslöshet. Pierre säger att krisen har hjälpt Europa att blottlägga svagheter med de välfärdssystem och syn på stat och samhälle som vi generellt delar inom EU. Det handlar om strukturella brister som vi måste komma tillrätta med för att kunna upprätthålla vår generella välfärd. Europa 2020 kan ses som ett åtgärdspaket för de strukturella utmaningarna. Det handlar om demografiska utmaningar med en åldrande befolkning och den strukturella tillväxten som generellt är mycket lägre vilket i sin tur ger problem med att få folk i arbete. Pierre poängterar att Europa trots stora ekonomiska utmaningar också har vissa konkurrensfördelar och att dessa inte ska negligeras, till exempel så är våra industrier relativt energieffektiva.

En tidigare diskussion under seminariet handlade om den *omfattande byråkrati* som medföljer EU-projekt och hur denna i sig verkar exkluderande för mindre bemedlade organisationer, ungdomsorganisationer eller människor som saknar vissa myndighetsbråkkratiska färdigheter. Pierre tog åter upp den tråden och svarade att Kommissionen är medveten om problemet och arbetar med att förenkla byråkratin men att det också är en avvägning för att försäkra sig om att pengarna hamnar i rätt fickor och går till rätt ändamål.

Svenskt Näringslivs *Farbod Rezania*, kunde tyvärr inte delta under dagen.

Inom Stockholmsregionens Europakommitté är det Gustaf Lundgren som ansvar för sociala frågor. Gustaf.lundgren@stockholmregion.org och Lada Illarionova för PEOPLE-projekten lada.illarionova@stockholmregion.org

Hemsidor som kom upp under dagen:

www.temafattigdom.se

www.sofisam.se

Leadermetoden

www.landsbygdsverket.se

Stockholmsregionens Europakommitté – SEU

www.stockholmregion.org

Social frågor i Stockholm - Mälardalenregionen

Kontakt: gustaf.lundgren@stockholmregion.org

PEOPLE

www.peopleproject.eu

Kontakt: lada.illarionova@stockholmregion.org

13.45 Shareits film om Ingrid

<http://www.filecentral.se/filecentral/app/sv/pub-fileinfo.html?c=3911109f-fdca-4bcc-8f97-fafb4e4839e8>

14:40 Johan Lunner, Funktionsnedsatta på arbetsmarknaden

<http://www.vastmanland.se/filarkiv/VKL/pdf/projekt/slutrapport.pdf>

Biofogade presentationer:

10.10 Evert Kroes, Regionplanekontoret

10.20 Alexander Jelinski, Solna stad

10.45 Eleni Wigsén, Arbetsförmedling

10.45 Kristina Lundqvist, Södertälje kommun

11.00 Aram Afsahi, Gottsunda Factory

11.30 Birgitta Berg, Eskilstuna kommun

11.40 Taisa Ranchber, Jobbtorg Stockholm

13.30 Helena Lagercrantz, Nordens Vårldscnter

13.35 Kate Sevón, Internationella Programkontoret

13.40 Ellen Gosdoun, Ungdomsstyrelsen

13.45 Anusha Andersson, Mötesplats Hornstull

14.45 Katarina Gürsoy, Länsstyrelsen i Stockholms län

Vid pennan Jenny Tägtström